

EVANGELICKÁ
TEOLOGICKÁ
FAKULTA
Univerzita Karlova

Zápis o obhajobě disertační práce

Akademický rok: 2021/2022

Jméno a příjmení studenta: Mgr. Pavel Paluchník, DiS.
Identifikační číslo studenta: 55914440

Typ studijního programu: doktorský
Studijní program: Teologie
Studijní obor: Biblická teologie
ID studia: 419614

Název práce: Pareneze v listu Židům: záměr, funkce a teologické zakotvení parenetických pasáží
Pracoviště práce: Katedra Nového zákona (27-NZ)
Jazyk práce: čeština
Jazyk obhajoby: čeština
Školitel: doc. Jiří Mrázek, Th.D.
Oponent(i): prof. František Ábel, Ph.D.
doc. ThLic. Jaroslav Brož, Th.D.

Datum obhajoby: 01.12.2021 **Místo obhajoby:** Praha
Termín: řádný

Průběh obhajoby: Úvod předsedy M. „Prudkého, prof. Ábel připojen vzdáleně přes Zoom
1. Představení práce, jejích východisek a obsahu zkoumání, závěry. Zájem o „vysokou christologii“ v kontextu pastoračního zaměření Žd, vztah mezi učením a etikou (expozicí a exhortací) specifickým rysem Žd, souvislost se současnou diskusí. Žd není polemický, nýbrž parenetický spis, odhady ohledně komunity adresátů (snad v Římě?), základní důrazy expoziční. Mezi výsledky je kategorizace 6 typů výzev, popis dynamiky vztahu mezi expoziční a exhortací.
2. Posudky oponentů
F. Ábel: doporučující. Práce je po odborné stránce kvalitní. Kritické podněty: rozdíl mezi hermeneutikou apoštola Pavla, na něhož Žd volně navazuje, a vlastní hermeneutiky Žd (např. rozdíly v obsahu pojmů), nevyužití přístupu sociální paměti, otázka možného vztahu Žd k Filónově alegorizaci osoby velekněze (Somn. 2,189) k Žd 10,20.
J. Brož: doporučující. Jasně formulován úkol i teze, také výsledky. Ocenění literárně-rétorické povahy textu, kvalitní výběr a zvládnutí sekundární literatury. Cenným přínosem je pečlivá pozornost sémantice jednotlivých výzev. Formulováno 7 otázek k diskusi.
3. Reakce doktoranda na posudky
Odpovědi na podněty oponentů průběžně přecházely do společného rozhovoru komise.
Ke konkrétním poznámkám. Dokument Nostra aetate zmíněn v přehnané zkratce, jde o citlivou charakteristiku církve jako „nového Božího lidu“, 1Pt jistě nelze řadit do (tradičně vymezeného) korpusu Pavlových epištol. K Žd 2,17: funkce důrazu na „věrnost“, k tomu

M. Prudký připomíná význam starozákonní formule „milosrdenství a věrnost“ (chesed w emet) jako charakteristika Hospodina. Význam pavlovské triády „víra, naděje, láska“.

Podněty prof. Ábela převážně koncepční. Pokud jde o srovnání s Pavlem, zdá se naznačovat, že autor Žd v obecnosti znal pavlovskou teologii, nejsou zanedbatelné důvody pro rané datování, ještě před r. 70. V Žd nejde o polemiku vůči židovstvu, otázkou je, zda se naopak nesnaží o vstřícnou nabídku vůči Židům po pádu chrámu. Konkrétní odkaz na alegorizaci velekněze u Filóna vděčně přijímá, nicméně je třeba vzít také ohled na to, že „velekněžská“ christologie Žd je opřena o postavu Melchisedeka, zatímco Filón zakládá svůj obraz na áronovském veleknězi.

Výsledek obhajoby:

prospěl/a (P)

Předseda komise:

prof. Martin Prudký, Dr.

Členové komise:

prof. František Ábel, Ph.D.

doc. ThLic. Jaroslav Brož, Th.D.

Mgr. Jan Roskovec, Ph.D.

doc. Jiří Mrázek, Th.D.